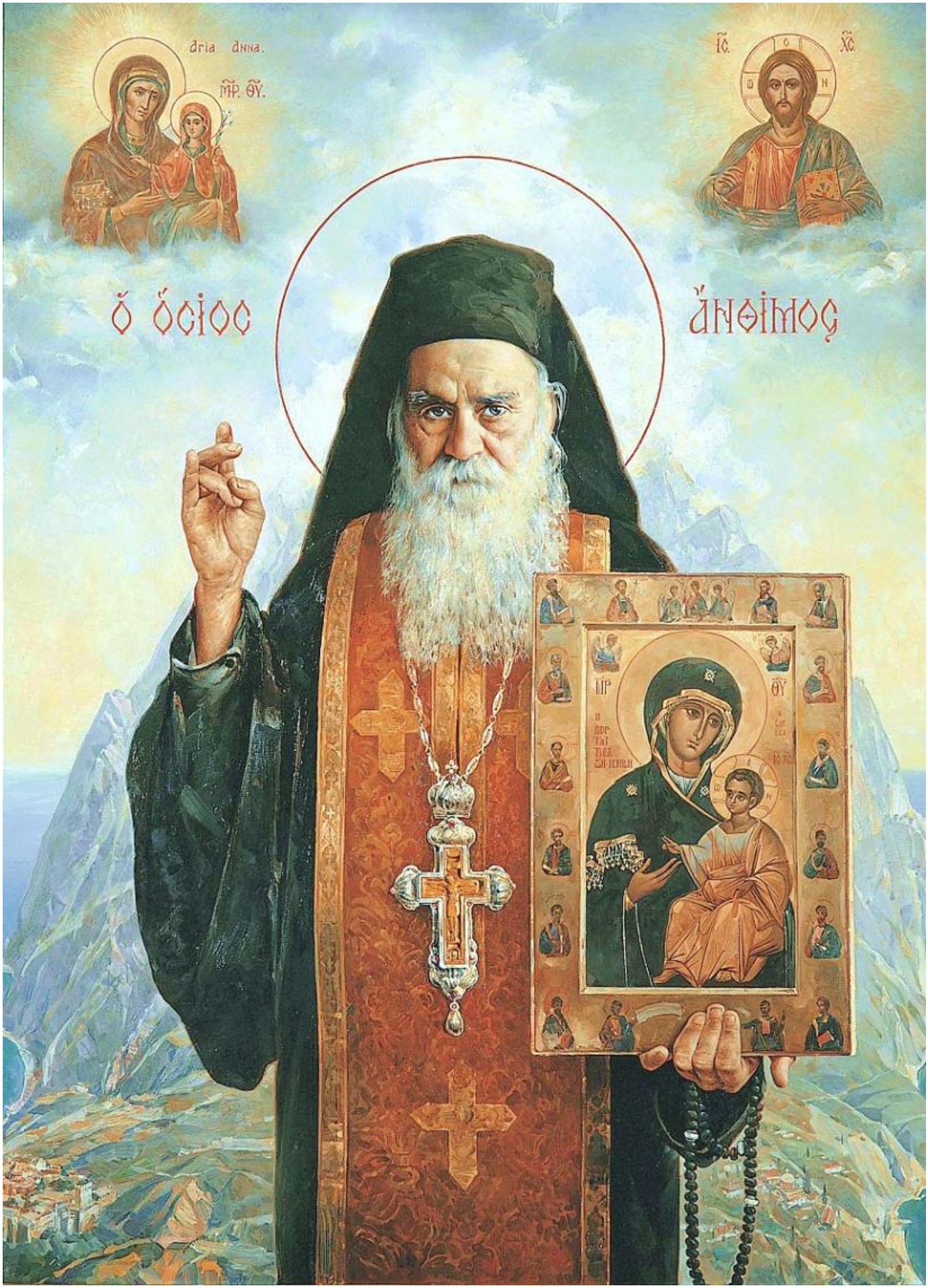
16 Σεπτεμβρίου 2009

Ο ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ ΒΙΟΣ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΗΘΟΥΣ

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Αγια Αννα.
ΜΡ. ΘΥ.
Ις. Χς.
Ο ΟΣΙΟΣ
ΑΝΘΙΜΟΣ

Κωνσταντίνου Β. Σκουτέρη

Καθηγητή

Στο σύγγραμμά του, “Περί της Εκκλησιαστικής Ιεραρχίας”, ο άγνωστος συγγραφέας του τέλους του πέμπτου αιώνα καταγράφει δύο “ιεράς επωνυμίας”, όπως λέει, οι οποίες εκφράζουν με περιεκτικό τρόπο τον χαρακτήρα και το ήθος “της των μοναχών φιλοσοφίας”. Πρόκειται για τις επωνυμίες “θεραπευταί” και “μοναχοί”.

Και κατά πρώτο λόγο, αυτοί που ενστερνήσθησαν τον “μονήρη βίο” ονομάζονται “θεραπευταί” γιατί είναι αφοσιωμένοι, όπως επιγραμματικά τονίζεται, “εις την του Θεού καθαρά υπηρεσία και θεραπεία”.

Η επωνυμία “θεραπευταί” φαίνεται ότι έχει μακριά ιστορία, υιοθετήθηκε δε ήδη από τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους. Ο Ευσέβιος Καισαρείας, στην Εκκλησιαστική του Ιστορία, διασώζει τις αντιλήψεις του Ιουδαίου Φίλωνος, ο οποίος, αναφερόμενος στην “φιλοσοφικωτάτη” και “σφοδροτάτη” άσκηση των πρώτων εραστών του “θεωρητικού βίου”, σημειώνει ότι ονομάζονται “θεραπευταί”. Επεξηγεί δε τον λόγο: Επειδή “τας ψυχάς των προσιόντων αυτοίς των από κακίας παθών, ιατρών δίκην, απαλλάττουσι” ή ακόμη “ένεκα της περί το θείον καθαρής και ειλικρινής θεραπείας”. Ο Ευσέβιος, όπως και ο Ιερώνυμος, πιστεύει ότι οι απόψεις αυτές του Φίλωνος αναφέρονται στον “βίο των παρ ημίν ασκητών”, τον οποίο “ιστορεί”, “ουκ ειδώς μόνο, αλλά και αποδεχόμενος εκθειάζων τε και σεμνύνων”. (περισσότερα...)